

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 19-12- [redacted] מדינת ישראל נ' [redacted]

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד נעמה לזמי

הנאשמה

נגד

ע"י ב"כ עו"ד משה אלון

הנאשם

הכרעת דין

בפתח הדברים, מדינת ישראל הנאשמת על זיכוי הנאשם.

רקע ועובדות כתב האישום

1. כתב האישום מייחס לנאשם מספר עבירות מעשה מגונה לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

בהתאם לעובדות כתב האישום, במועד הרלוונטי שירת הנאשם כשוטר ביחידת צוות אכיפה של [redacted] (להלן: "יחידת"), שם שימש כסגן שני לקצין יחידה. המתלוננת (להלן: "המתלוננת"), אשר הייתה בת 22, עברה לימים בשוטרת ביחידת חרקי"ל והנאשם התבקש לסייע לה ולחנך אותה בתפקודה. בין השניים נרקמו קשרי ידידות אשר כללו שיחות דחופות, בין היתר באמצעות הטלפון ומערכות מסרונים שונות. שיחות אלה עסקו אף בנושאים אינטימיים.

האירוע הראשון - סמוך לחודש יוני 2016 נסעו הנאשם והמתלוננת בניידת במסגרת עבודתם בתל אביב. במהלך הנסיעה נטל הנאשם את ידה של המתלוננת, בלא הסכמתה ובניגוד לרצונה, הניחה על איבר מינו מעל לבגדיו, הניח את ידו מעל לידה וקחל להזיז את ידה של המתלוננת תוך שהוא נאנח. מיד לאחר מכן הניח הנאשם את ידו על איבר מינה של המתלוננת מעל לבגדיה וליטף את איבר מינה במשך מספר דקות. המתלוננת אמרה לנאשם כי אנשים עשויים לראותם.

האירוע השני - סמוך לחודש יולי 2016, במהלך משמרת משותפת של הנאשם והמתלוננת במשרדי [redacted], ניגש הנאשם אל המתלוננת וללא הסכמתה ובניגוד לרצונה הצמידה אליו ונישק אותה בפיה. המתלוננת נעה בחוסר נוחות ואמרה לו כי שוטרים אחרים עלולים להיכנס לחדר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 12-19- [redacted] מדינת ישראל נ' [redacted]

האירוע השלישי - במועד שאינו ידוע למאשימה, בסמוך לשעה 11:30, נסעו הנאשם והמתלוננת למכללה הלאומית לשוטרים בבית שמש לטקס סיום. במהלך הנסיעה הניח הנאשם את ידו על איבר מינה של המתלוננת, מעל לבגדיה, בלא הסכמתה ובניגוד לרצונה. לאחר מכן פתח את רוכסן מכנסיו, הניח את ידה של המתלוננת על תחתוניו והזיזו במשך דקות ארוכות. המתלוננת אמרה לנאשם כי עליה לשוחח עם בן זוגה בטלפון וזאת עשתה על מנת להפסיק את המעשים. בהמשך הנסיעה ביקש הנאשם כי ייכנסו ליער שבצד הכביש, אך המתלוננת שלא רצתה בכך השיבה לו כי הדבר עלול לעכבם, הוסיפה כי היא מצויה בעיצומו של מחזור חודשי, ולכן המשיכו בנסיעתם.

באחת הנסיעות המתוארות באירועים הראשון והשלישי, פתח הנאשם את כפתור חולצתה של המתלוננת, ללא הסכמתה, ומישש את חזה מתחת לחזיה למשך מספר שניות. כדי למנוע את המשך המעשים, אמרה המתלוננת לנאשם כי עלולים להבחין בהם אך הנאשם המשיך במעשיו ואמר כי אגלה ממה לחשוש.

2. הנאשם אישר בתגובתו לכתב האישום כי היו שיתות ביניהם ביוזמתה של המתלוננת אך כפר בכל המעשים שיוחסו לו. לפיכך, נשמעו ראיות.

במהלך פרשת התביעה העידו העדים הבאים: המתלוננת; [redacted] - חברתה של המתלוננת [redacted] בתקופה הרלוונטית (להלן: "י"י"); החוקרת הדרה וילק. בנוסף, הוגשו בהסכמה ראיות ובהן הודעותיו של הנאשם ועימות שנערך בינו לבין המתלוננת. עדותה של המתלוננת נשמעה בטני מנצחיים שונים בהפרש של כשנה זה מזה, בשל סוגיה רפואית הקשורה בהריונה במהלך עדותה בדיון הראשון והצורך בשמירת הריון ובחופשת לידה. לפיכך, בטרם שבה לל דוכן העדים קיבלה המתלוננת שוב לעיונה את הודעותיה במחיש וכן את פרוטוקול עדותה בבית המשפט עד לשלב בו הופסקה. במהלך פרשת ההגנה העיד הנאשם והוגשו מסמכים הכתולים אמרות חוץ שונות של המתלוננת.

סיעוני הצדדים

3. בייכ המאשימה טענה כי יש לקבל את עדות המתלוננת אשר העידה באופן קוהרנט, אמין ומדויק לגבי המעשים והרקע. לטענתה, יש למצוא אותות אמת שונים בעדות המתלוננת: העובדה שבמהלך עדותה הראשית, בעת שהיא בהריון, החלה לדמם ושינתנה כך הופסקה עדותה עד התחדשה לאחר חודשים רבים; סירובה לצפות בעימות בינה לבין הנאשם ולקרוא את הודעותיה עד תום, בעת שהתבקשה לעשות כן במשרדי מחיש לקראת עדותה בבית המשפט; חוסר הפרזה בדברים שייחסה לנאשם. לגבי פערים בין גרסאות המתלוננת, טענה בייכ המאשימה כי המתלוננת פירטה במחיש את האירועים, ואילו דבריה בפני קצינות היחידה לשויון מגדרי (להלן: "היחידה") נאמרו בהקשר טיפולי וכך אף כתיבת הקצינות לגבי הדברים שנאמרו להן. בנוסף, טענה כי לא ניתן למצוא מניע לכך שהמתלוננת תחליט להעליל דברים כנגד הנאשם אשר סויע לה בקליטתה ביחידה [redacted]. בייכ המאשימה טענה כי הנאשם קשר את עצמו למקום ולזמן האירועים, אישר את הרקע של